

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

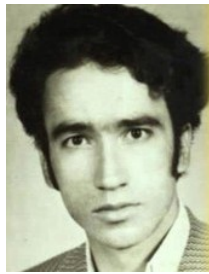
AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

شاعر: زنده یاد "داوود سرمد"
ویراستاری و ارسال از: احمد پوپل
۳۱ جنوری ۲۰۲۲

زنده یاد داوود سرمد

اشعار زنده یاد «داوود سرمد»

(۷۰)

راه عشق

گر باده کش ز خون شرر جوش من شوی
مانند برگ لاله شود، تازه، آتشم
ای ناله میرسیم به جایی اگر تو نیز
در ذهن من نشسته دوصد نقش یاد تو
خواهم که با تو کوره ره عشق طی کنم
پُر گشته جام گوش من از باده سکوت
در صبح مرگ تلخ من ای قاتل امید
تا جاودانه مست قدح نوش من شوی
گر همچو داغ سینه هم آغوش من شوی
همراه موج اشک، عبث کوش من شوی
آخر چه ممکن است فراموش من شوی
ای کوه غم، مباد کم از دوش من شوی
ای زهر پند تلخ، چه در گوش من شوی
چون شام تیره کاش سیهپوش من شوی

"سرمد" نیاز آمدن شب نمیکنی

گر باخبر ز رنج شب دوش من شوی